

Cel:

- Opanowanie podstaw wykorzystania tablic i pętli w C.

Zajęcia:

1. Utworzenie katalogu roboczego *lab_6*.
2. Utworzenie podkatalogu *loop*
3. Skopiowanie ze strony przedmiotu do podkatalogu programu *simple_loop.c*
4. Kompilacja w terminalu i sprawdzenie działania
5. Modyfikacje programu *simple_loop.c* (modyfikacji należy dokonywać w dostarczonym pliku, zgodnie z punktami zapisanymi w komentarzach w pliku, najlepiej dla każdej kolejnej modyfikacji wykomentowywać kod dotychczasowy (w odpowiednim punkcie np. 1a) i wpisywać nowy kod w odpowiednim punkcie, np. 1b – dzięki temu cała praca podczas laboratorium będzie znajdowała się w jednym pliku, co ułatwi pisanie sprawozdania i ocenę):
 - inicjowanie tablicy w momencie definiowania:
 - zestaw wartości, pełny i częściowy (uzupełnianie zerami)
 - nadawanie w nowej pętli (poprzedzającej pętlę wypisującą w terminalu) wartości tablicy, jako funkcji indeksu pętli (wartości zmiennej sterującej), np. $2*i$
 - wczytywanie wartości w pętli funkcją *scanf*
 - uzupełnienie o prośbę o podanie każdego kolejnego wyrazu
 - `printf("... tab[%d]....", ..., indeks, ...);`
6. Zamiana jednej z pętli *for* na:
 - pętlę *while(...){ ... }* - (np. pierwsza pętla) - testowanie działania
 - pętlę *do{ ... }while(...)* - (np. druga pętla) - testowanie działania
7. Uzupełnienie programu o dodatkowe pętle wykonujące podstawowe operacje na tablicach:
 - znajdowanie elementu maksymalnego
 - obliczanie sumy elementów

----- 3.0 -----

Tematy rozszerzające:

1. Nadawanie elementom tablicy wartości losowych i dalsze operacje na tablicach:
 - inicjowanie generatora liczb losowych
 - np. `srand(time(NULL)); // info: man srand, man 3 time`
 - generowanie wartości i rzutowanie ich do zadanego przedziału [a, b]
 - np. `int liczba_losowa = a + rand()%(b-a+1); // pseudo-losowość`
 - *man 3 rand* podaje inne sposoby rzutowania, bardziej losowe:
 - `a+(int) ((double)(b-a+1.0)*rand()/(RAND_MAX+1.0));`
 - sprawdzenie poprawności działania – obliczenie wartości średniej elementów tablicy
 - do jakiej wartości powinna zmierzać średnia dla rosnącego w nieskończoność rozmiaru tablicy (przetestowanie rozmiarów tablicy do co najmniej 1000000)?
 - wyszukiwanie elementu o zadanej wartości – należy zwrócić uwagę na dwa różne możliwe warianty (w ramach laboratorium wystarczy uwzględnić jeden z przypadków):
 - tablica z wartościami całkowitymi – porównywanie wartości
 - tablica z wartościami zmiennoprzecinkowymi – zadanie granicznej wartości różnicy między liczbami, poniżej której dwie liczby są traktowane jako identyczne
 - rozważenie wyszukiwania:
 - pierwszej napotkanej wartości (zastosowanie pętli *while*, jako alternatywa pętla *for* z instrukcją *break*)
 - wszystkich wartości zawartych w tablicy

----- 4.0 -----

(zadanie na ocenę 5.0 zakłada samodzielne badanie funkcjonowania kodu – punkty poniższe są sugestiami działań, sprawozdanie powinno zawierać opis wykonanych kroków, fragmenty kodu, ewentualnie zrzuty ekranu ilustrujące sposób funkcjonowania i wyniki uzyskiwane przez program)

1. Skopiowanie za strony przedmiotu pliku *oblicz_PI.c* do nowego podkatalogu np. *szeregi*
2. Napisanie własnego miniskryptu kompilującego (i ewentualnie uruchamiającego) program *oblicz_PI.c*
3. Analiza programu, uruchomienie, zadanie odpowiednich parametrów sterujących wykonaniem pętli
 - wykorzystanie alternatywne zmiennych typu *double* i *float* ("programowanie generyczne")
4. Rozważenie:
 - różnych typów pętli (*for*, *while*, *do*) – zalety i wady
 - różnych wariantów zakończenia pętli (np. w połączeniu ze zmianami rodzaju pętli):
 1. wykorzystanie skończonej liczby wyrazów (np. pętla *for*)
 2. przerwanie obliczeń gdy kolejne wyrazy dodawane w pojedynczej iteracji osiągną wartość mniejszą od zadanej granicy bliskiej 0 – (np. pętla *while*)
 3. przerwanie obliczeń kiedy przybliżane wartości PI w kolejnych iteracjach przestaną się zmieniać (ich różnica zmaleje poniżej zadanej granicy bliskiej 0) – (np. pętla *do*)
 - pokazanie, że przypadek 3 jest różny od przypadku 2 (w tym celu lepiej wykorzystać zmienne typu *float*)

(rozmaite elementy, które można wykorzystać w celu realizacji powyższych zadań znajdują się już w kodzie programu oblicz_PI.c odpowiednio wykomentowane; tworząc własne warianty sterowania przebiegiem pętli, można rozważyć zasadę: warunek zadany przez użytkownika umieszczony jest w warunku zakończenia pętli – jako domyślny, nie wymagający komentarza, warunki dodatkowe, np. ograniczenie całkowitej liczby wyrazów, żeby obliczenia zawsze były skończone i nie trwały zbyt długo, ewentualnie ograniczenie wynikające ze zbyt małej precyzji liczb float, dla których relatywnie szybko poprawki przestają zmieniać obliczaną wartość PI (poprawki same nie są zbyt małe dla typu float, ale relatywnie małe w stosunku do liczonej wartości) – jako warunki dodatkowe wewnątrz pętli, których spełnienie powoduje oprócz przerwania wykonania także dodatkowy komentarz lub inna reakcję (można rozważyć zwracanie kodu błędu przez program))
5. Szczegółowa analiza realizowanego kontraktu – jak sprawdzane są zadane parametry obliczeń, jak przebiegają obliczenia i jaki jest wynik dla rozmaitych wartości parametrów, w tym wartości powodujących odejście od standardowego kontraktu (np. zbyt duża wymagana dokładność obliczeń)
6. Napisanie własnego programu obliczania sumy częściowej dla szeregu liczbowego (np. obliczanie przybliżenia wartości $\ln 2$, e , liczby PI z wzoru Eulera lub wartości wyrażenia $1/(1-x)$ dla $0 < x < 1$)
 - rozważenie alternatyw podobnych jak w poprzednim programie: typy zmiennych, różne warunki zakończenia pętli, różne rodzaje pętli
 - wprowadzenie do pisanego programu szeregu wydruków kontrolnych pozwalających śledzić na bieżąco:
 - poprawność wprowadzanych danych
 - poprawność przeprowadzanych obliczeń
 - poprawność końcowego wyniku (spełnienie warunku końcowego)

----- 5.0 -----

Warunki zaliczenia:

1. Obecność na zajęciach i wykonanie co najmniej kroków 1-7
2. Oddanie sprawozdania o treści i formie zgodnej z regulaminem ćwiczeń laboratoryjnych zawierającego m.in.:
 1. opis wykonanych zadań
 2. kod źródłowy podstawowych funkcji i konstrukcji sterujących
 3. wnioski